

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1187).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1923—24.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1573).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Nærværende Lovforslag bærer Præget af den senere Tids Sparebestræbelser, og jeg vil anslaa dets finansielle Resultat til en Besparelse af ca. 1 Mill. Kr. Forslaget indeholder talrige Reduktioner i Mod-sætning til tidligere Normeringslove, der gennemgaaende indeholdt Forøgelse. Naturligvis har det ikke kunnet undgaaes, at ogsaa dette Normeringsforslag indeholder visse Forøgelse. Nogle af dem er dog mere formelle end reelle; dette gælder f. Eks. Normeringen af den sønderjydske Forst-Etat, som tidligere er sket ved midlertidige Love, men nu indføres paa Normeringsloven. Andet er en Følge af nye Banestrækningers Aabning og nye Institutioners Træden ind i Livet o. s. v. Men naar man gennemgaa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, er det let at se, at det ledende Motiv deri er Ønsket om at indskrænke Tjenestemændenes Tal og indskrænke Udgifterne til Administrationen, hvilket, som sagt, ogsaa er lykkedes. Jeg skal ikke komme ind paa Normeringslovens mangfoldige Enkeltheder, som jo berører samtlige Ministerier; det er heller ikke Skik og Brug ved disse Forhandlinger, da det er noget, som væsentlig egner sig til Udvalgsforhandling. Jeg skal kun lige dette, at de Afgørelser, der er truffet

i Folketinget med Hensyn til Normeringsloven, er truffet efter Samraad med og Samtykke af Lønningsraadet.

Hermed skal jeg anbefale Normeringslovforslaget til hurtig Vedtagelse i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1181).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard):

Dette Lovforslags Fremsættelse i sin Tid var paabudt ved de midlertidige Love, som endnu bestaar, men det var ikke blot en simpel Forlængelse af Loven, som foresloges, det var tillige en Ændring af den paa visse ret væsentlige Punkter. Man kan sige, at Hovedmotivet var ikke just at faa en Besparelse frem paa den Udgift, der gaar til de gamle Pensionister, men at faa et mere rationelt Grundlag for den Støtte, der ydes dem. Vi er alle klare over og har altid været det, at de, der er pensioneret i Henhold til Tjenestemandsløvene fra før 1919, og navnlig de, der er pensioneret i Henhold til de ældre af disse Love, er ganske overordentlig ugunstigt stillet baade absolut set og i Forhold til de ganske sidestillede, som er blevet pensioneret i Henhold til den nugældende Tjenestemandsløvs. Derfor maatte man ganske naturligt ønske at afbøde disse Ubilligheder, og da man af Grunde, som jeg oftere har haft Lejlighed til at understrege, ogsaa her i det høje Ting, ikke kan sige, at nu skal de gamle Pensionister pensioneres efter Tjenestemandsløvens Regler, er man nødt til at finde andre Former for at udjævne Forskellen og skabe bedre Livsvilkaar for disse. Dette er sket ved Love, som er gennemført baade af den foregaaende og af den nuværende Regering, og nu er altsaa Formaalet det vedblivende at skaffe de